

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 9 maart 2017 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal administratif de Rennes — Frankrijk) — Doux SA, in surseance van betaling/Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Zaak C-141/15) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Verordening (EG) nr. 543/2008 — Artikel 15, lid 1 — Artikel 16 — Bevroren of diepgevroren kippen — Maximaal watergehalte — Vraag of dit maximum achterhaald is — Praktische regelingen voor het verrichten van de controles — Tegenanalyses — Verordening (EG) nr. 612/2009 — Artikel 28 — Uitvoerrestituties voor landbouwproducten — Voorwaarden voor toekenning — Gezonde handelskwaliteit — Producten die in normale omstandigheden in de handel kunnen worden gebracht]

(2017/C 144/02)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal administratif de Rennes

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Doux SA, in surseance van betaling

Verwerende partij: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Dictum

- 1) Het onderzoek van de derde vraag heeft geen gegevens opgeleverd die afdoen aan de geldigheid van de maxima voor het watergehalte van diepgevroren kippenvlees die zijn vastgesteld in artikel 15, lid 1, van verordening (EG) nr. 543/2008 van de Commissie van 16 juni 2008 houdende uitvoeringsbepalingen voor verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad wat betreft de handelsnormen voor vlees van pluimvee, zoals gewijzigd bij uitvoeringsverordening (EU) nr. 1239/2012 van de Commissie van 19 december 2012.
- 2) Artikel 28, lid 1, van verordening (EG) nr. 612/2009 van de Commissie van 7 juli 2009 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten, zoals gewijzigd bij verordening (EU) nr. 173/2011 van de Commissie van 23 februari 2011, moet aldus worden uitgelegd dat bevroren of diepgevroren kippen waarvan het watergehalte de maxima overschrijdt die zijn vastgesteld in verordening nr. 543/2008, zoals gewijzigd bij uitvoeringsverordening nr. 1239/2012, geen producten zijn die in normale omstandigheden op het grondgebied van de Unie in de handel kunnen worden gebracht en die voldoen aan het vereiste van gezonde handelskwaliteit, zelfs indien daarvoor een door de bevoegde autoriteit afgegeven gezondheidscertificaat is verkregen.

- 3) Aangezien de bijlagen VI en VII bij verordening nr. 543/2008, zoals gewijzigd bij uitvoeringsverordening nr. 1239/2012, voldoende nauwkeurig zijn voor het verrichten van controles van bevroren of diepgevroren kippen die bestemd zijn voor uitvoer met toekenning van uitvoerrestituties, leidt de omstandigheid dat een lidstaat geen praktische regelingen heeft getroffen waarvan artikel 18, lid 2, van deze verordening bepaalt dat zij moeten worden vastgesteld, niet ertoe dat die controles niet kunnen worden tegengeworpen aan de betrokken ondernemingen.
- 4) De exporteur van bevroren of diepgevroren kippen heeft volgens artikel 118, lid 2, en artikel 119, lid 1, tweede alinea, van verordening (EG) nr. 450/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (gemoderniseerd douanewetboek) enerzijds het recht om persoonlijk of via een vertegenwoordiger aanwezig te zijn bij het onderzoek van de goederen en bij de monsterneming, en kan anderzijds verzoeken om een aanvullend onderzoek of aanvullende bemonstering van de betrokken goederen indien hij van mening is dat de door de bevoegde autoriteiten verkregen resultaten niet geldig zijn.

(¹) PB C 190 van 8.6.2015.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 9 maart 2017 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Düsseldorf — Duitsland) — GE Healthcare GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf

(Zaak C-173/15) (¹)

[„Prejudiciële verwijzing — Douane-unie — Communautair douanewetboek — Artikel 32, lid 1, onder c) — Vaststelling van de douanewaarde — Royalty's of licentierechten betreffende goederen waarvan de waarde moet worden bepaald — Begrip — Verordening (EEG) nr. 2454/93 — Artikel 160 — „Voorwaarde voor de verkoop” van de goederen waarvan de waarde moet worden bepaald — Betaling van royalty's of merklicentierechten aan een onderneming die verbonden is met zowel de verkoper als de koper van de goederen — Artikel 158, lid 3 — Aanpassings- en toebedelingsmaatregelen]

(2017/C 144/03)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Düsseldorf

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: GE Healthcare GmbH

Verwerende partij: Hauptzollamt Düsseldorf

Dictum

- 1) Artikel 32, lid 1, onder c), van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1791/2006 van de Raad van 20 november 2006, moet aldus worden uitgelegd dat dit artikel enerzijds niet verlangt dat het bedrag van de royalty's of de licentierechten wordt vastgesteld op het tijdstip waarop de licentieovereenkomst wordt gesloten dan wel op het tijdstip waarop de douaneschuld ontstaat, teneinde deze royalty's of licentierechten te kunnen aanmerken als betrekking hebbende op de goederen waarvan de waarde moet worden bepaald, en dat het anderzijds toestaat dat deze royalty's of deze licentierechten worden geacht „betrekking [te hebben op] [...] de goederen waarvan de waarde dient te worden bepaald”, ook al houden die royalty's of die licentierechten slechts gedeeltelijk verband met die goederen.
- 2) Artikel 32, lid 1, onder c), van verordening nr. 2913/92, zoals gewijzigd bij verordening nr. 1791/2006, en artikel 160 van verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening nr. 2913/92, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1875/2006 van de Commissie van 18 december 2006, moeten aldus worden uitgelegd dat royalty's of licentierechten een „voorwaarde voor de verkoop” van de goederen waarvan de waarde moet worden bepaald vormen, wanneer — binnen eenzelfde groep van ondernemingen — de betaling van deze royalty's of deze licentierechten wordt verlangd door een onderneming die verbonden is met zowel de verkoper als de koper en welke betaling ten behoeve van deze laatste onderneming wordt verricht.